

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, Seria II-a, Nr. 9060 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 15 martie 1959

Realizarea de economii de metale este o preocupare deosebită a colectivului uzinelor „Vasile Roaită” din Capitală. Numai în primele două luni ale acestui an colectivul întreprinderii a economisit 60.000 kg. de metal. Printre cei ce s-au evidențiat în această acțiune se numără și comunistul Voicu Gheorghe și Nicolae Ștefan

Vitorii ingineri agronomi în mijlocul țărănilor muncitori

Pentru a putea îmbina cunoștințele teoretice cu cele practice și pentru a veni în sprijinul țărilor muncitori studenții anilor III și IV ai Facultății de agricultură de la Institutul Agronomic „Tudor Vladimirescu” din Craiova, au luat o inițiativă interesantă. În fiecare duminică, câte o grupă de studenți se deplasează în satele regiunii și organizează cu țăranii muncitori conferințe axate pe cele mai actuale probleme ale agriculturii. Totodată studenții răspund la întrebările puse de țăranii muncitori. Până acum studenții s-au deplasat în comunele și satele raioanelor Segarcea, Corabia și Craiova, fiind conferințele legate de campania de primăvară, de problema înșămânțării etc.

ION NEGRU student

Noi raioane complete cooperativizate

RAIONUL DEJ

Simbău, oamenii muncii romini și mghitari de pe ogarele raionului Dej au sărbătorit un important eveniment: cooperativizarea agriculturii raionului, Raionul Dej, unul din importanțele raioane agricole din Transilvania, este primul raion din regiunea Cluj cu agricultura cooperativizată.

În transformarea socialistă a agriculturii raionului un rol hotărâtor l-au avut succesele obținute de gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole care au schimbat în ultimii ani tot mai mult fața satelor și viața celor ce muncesc în comun. Gospodăriile colective au obținut anul trecut, cu tot timpul secetos, recolte bogate care depășesc la fiecare hectar: a aproape 500 kg. la grâu, 900 kg. la porumb, 300 kg. la floarea-soarelui și 2.000 kg. la cartofi pe cele dobândite de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Realizările unităților agricole cooperatiste, viața tot mai îmbelșugată a celor ce muncesc în comun au fost larg popularizate de organizațiile de partid, de colectiviști și întovărășiți, de intelectuali satelor. Mii de țăranii muncitori au participat la conferințe, vizite în gospodăriile colective, schimburi de experiență, la expunerile colectivităților frunzișe care au vorbit despre munca și viața lor nouă.

În prezent cele 20.800 familii de țăranii muncitori din raionul Dej care au format 23 gospodării colective și 116 întovărășiri agricole, zootehnice și pomicele muncesc în comun peste 58.000 ha.

RAIONUL ALEXANDRIA

În ultimele luni mii de familii de țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Alexandria, convingși de superioritatea muncii în comun, s-au înscris în unitățile agricole cooperatiste. Ziarele acestora raionul Alexandria a devenit al șaselea raion din regiunea București cu agricultura cooperativizată.

Exemplul cel mai convingător pentru țăranii muncitori de superioritatea muncii în comun, l-au

Sarcini ale tinerilor din industria ușoară

Printre principalele sarcini care reies din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, se numără și „dezvoltarea continuă a producției bunurilor de larg consum, lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea simțitoare a calității produselor”.

Produsele industriei ușoare, confecții, încălțăminte de tot felul, articole de siclărie, bunuri metalice de uz casnic etc., reprezintă mai mult de 50 la sută din bunurile de consum puse la dispoziția populației. Tocmai de aceea partidul și guvernul, punând accent pe dezvoltarea industriei grele și a pivotului ei, industria construcțiilor de mașini, acordă o atenție deosebită dezvoltării industriei ușoare.

În anul acesta se vor produce cu peste 8.000.000 perechi încălțăminte, cu peste 17.800.000 perechi ciorapi, cu peste 5.000.000 m. țesături subțiri din în și cinepă mai mult decât în anul 1955.

În anul care a trecut, lucrătorii din întreprinderile industriei ușoare au obținut succese însemnate în ceea ce privește lărgirea gamei de sortimente și îmbunătățirea calității produselor. Totuși, se mai întâmplă ca pe piață să apară țesături cu finisaj necorespunzător, cu desene și culori neaestăpător, încălțăminte grea sau prost finisată.

În întreprinderile industriei ușoare lucrează mulți tineri. Ei nu doar dragostea de muncă, voința de a crea lucruri frumoase trebuie îmbinate cu priceperea și experiența muncitorilor vârstnici. Trebuie să știm să folosim calitățile tineretului, să-l sprijinim în activitatea sa. Pentru ca aportul său să fie din ce în ce mai mare, este bine ca tineretul să fie organizat în brigăzi de producție, ele constituind forme eficiente de ridicare a calificării profesionale și

constituind realizările gospodăriilor colective care s-au dezvoltat și întărit an de an, viața nouă a colectivităților. Folosind tractoarele și mașinile S.M.T.-ului și aplicând cele mai înaintate metode agricole, anul trecut, de pildă, colectiviștii au recoltat producții medii ce depășesc cu 330-450 kg. cereale la hectar pe cele strinse de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Realizările unităților agricole cooperatiste și munca politică perseverentă și răbdătoare au făcut ca țăranii muncitori din acest raion să se alature pe baza liberului consimțământ marii familii a celor ce muncesc în comun. (Agerpres)

La Șantierul naval din Galați se construiesc vase de mare tonaj: cargouri de 4.500 tone, motonaue de 2.000 tone și remorcher de 1.200 C.P. În fotografie: construcția unui remorcher de 1.200 C.P. se apropie de sfârșit.

Un exemplu minunat îl constituie activitatea politică și socială bogată pe care o desfășoară în fabrica noastră comunistul Pintilie și tovarășa Maria, soția sa. Întelegând și ajutorul pe care trebuie să și-l dea soții unul altuia tovarășii Pintilie a ajutat-o pe soția sa să se pregătească pentru a deveni utemistă. Acum a mîndrușii sint prezenți la toate a-țiunile publice și sociale inițiate de organizația de partid și organizația U.T.M. din fabrica noastră. Nu același lucru îl putem spune însă despre tovarășa Agneza.

— Înaintea de a se căsători, vă

aduceți cu toții aminte, era una dintre cele mai active fete din organizația noastră. Fotografia ei a stat timp îndelungat la panoul de onoare. Succesele colectivului nostru, bucuriile lui, erau pentru ea și pentru soțul ei, pentru că ea și soțul ei erau împreună în viața lor. De ce Agneza? Ai un soț minunat care te-a îndemnat de atâtea ori să nu-ți părăsești preocupările tale sociale, politice. De ce nu l-ai ascultat?

— Ce-ai putut să răspunzi? — Intr-adevăr, oamenii nu a înțeles-o să activeze mai departe în organizație. Alunzi de ce n-ai făcut-o. Din comitate, dintr-o pornire mic burzueză de a duce o viață „asezată”, lipsită de orizont. Treziri din nou și-și privi bărbații cu ochii mirai. De ce bare nu șia pus asemenea întrebări până acum? Înțelegi o privire sinceră, încrezătoare și o mîndrușie aspră îți mingie mina tremurînd de emoție.

— Înțelegi Agneza, îi șopti soțului? — Nu. Adică da. Dar nu pînă la capăt. Nu totul.

— Și vocea secretarei răsună mai departe. Vorbele ei par să auzău lumina, lămurău și gîndurile și fră mîndrușie. Lăuda și dojenea cu aceeași voce blîndă care de pînă de pînă în adîncul sufletului.

Cînd a apărut comunicarea cu ordinea de zi a acestei adunări: „Viața de familie trebuie să fie strîns legată de viața socială și

politică”, fetele au privit-o cu rîzătoare.

Acum ascultau cu încordare. Simțeau din ce în ce mai puternic că multe fapte și gînduri de ale lor capătă altă lumină, alte semnificații. Căea-Vrînceanu, Puiu Didina, Sandu Iulia și alte cîteva fete, gîndeau în momentul acela în cel ce și Agneza: poți care trăi cu adevărat în afara colectivului de muncă, fără a lua parte în viața acestuia?

Secretara își terminase referatul de mult. Vorbea acum din sală Sofia Aneta.

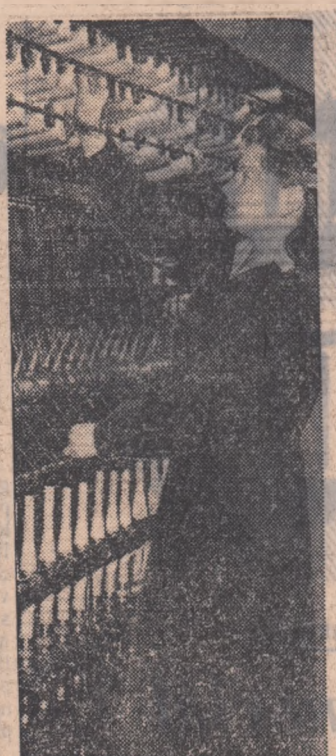
— Pe multe dintre noi ne-a mirat la început că organizația U.T.M. pune în discuția adunării generale o astfel de problemă. Dar lucrul acesta este firesc, tovarășii. Organizația noastră, sub conducerea partidului, trebuie să facă din fiecare tînar un constructor activ al socialismului, un participant activ la viața politică și socială. Pentru aceasta trebuie să combatem pornirile mic burzueze care se mai manifestă la acei ce-și înghește și-și stîlcesc viața între cei patru pereți ai casei.

Agneza simți cum un val de rușine o cuprînde din ce în ce mai

ELENA IUDOROIU instructor al Comitetului orașeneș U.T.M. Bacău

P. ISPAS

(Continuare în pag. 3)

Fabrica de plase pescărești din Galați a trecut de curînd la fabricarea plaselor și aței de pescuit din rețon. Fabricarea plaselor din rețon va prelungi durabilitatea acestora. În fotografie: șefa de brigadă Domnica Iurmezis lucrează la răsuclirea firelor de ață din rețon. Ea a realizat planul pe luna februarie în proporție de 115%.

Foto: AGERPRES

TELEGRAMĂ

Primului Congres Național al Partidului Comunist din Bolivia

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român trimite un salut frășesc primului Congres al Partidului Comunist din Bolivia și tuturor comunistilor bolivieni. Urăm Partidului Comunist din Bolivia deplin succes în consolidarea rîndurilor sale pe baza învățăturii marxist-leniniste, în realizarea unității de acțiune a clasei muncitorești și a tuturor forțelor antiimperialiste, în lupta pentru drepturi și libertăți democratice, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale poporului muncitor, pentru independența națională și pace.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Brigada de fineret de la secția strungărie a uzinelor „Timpuri Noi” din Capitală, condusă de tînarul Lucian Serboiu, a realizat în lunile ianuarie și februarie importante economii: 40 kg. alamă prin recuperarea șpanului, 12 cutii vidia, 60 kg. oțel, făcînd totodată și economii de curent electric.

RĂSPUNSUL Guvernului R. P. Romîne la nota Guvernului U. R. S. S. din 2 martie a. c. cu privire la Tratatul de pace cu Germania și lichidarea regimului de ocupație în Berlinul occidental!

La 14 martie, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine a remis Ambasadei U.R.S.S. la București răspunsul Guvernului R. P. Romine la nota Guvernului U.R.S.S. din 2 martie a.c. cu privire la Tratatul de pace cu Germania și lichidarea regimului de ocupație în Berlinul occidental.

În răspunsul guvernului român se spune: „Guvernul român consideră că lipsa Tratatului de pace cu Germania, ca bază a unei reglementări pașnice în centrul Europei, precum și situația anormală din Berlinul occidental încurajează forțele militariste revanșarde din Republica Federală Germană, constituind o sursă permanentă de primejdie pentru pacea Europei și a lumii.

De aceea, Republica Populară Romînă, ca și alte state care au participat la războiul împotriva Germaniei hitleriste, se declară întru totul de acord cu propunerile Uniunii Sovietice privitoare la încheierea Tratatului de pace cu Germania și lichidarea regimului de ocupație din Berlinul occidental.

Cercuți tot mai largi ale opiniei publice din toate țările întîmpină favorabil aceste propuneri. Ele vîd în inițiativa guvernului sovietic o bază realistă de tratative între părțile interesate pentru înlăturarea unui din principalele focare de încordare internațională.

Este regretabil că guvernele europene occidentale nu au dat pînă acum un răspuns de fond propunerilor Uniunii Sovietice, ci au căutat să ridice piedici în calea realizării unor tratative rodnice.

Nu se poate trece cu vederea faptul că paralel cu această poziție negativă a guvernelor occidentale, anumiți conducători politici și militari, în special din S.U.A. și din R.F.G., amenință fățiș cu utilizarea forței în scopul de a menține

în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

șefii de guverne pot lua hotărârile și angajamentele corespunzătoare funcției și răspunde înalte pe care le dețin, guvernul român consideră că o conferință la înalt nivel reprezintă cea mai practică și mai scurtă pentru rezolvarea problemelor complexe ale situației internaționale actuale.

Pentru a se asigura succesul conferinței, este necesar ca și compoziția ei să fie echilibrată și, din acest punct de vedere, guvernul român socotește judicioasă propunerea Uniunii Sovietice ca pe lângă U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța, să participe la conferință și Polonia și Cehoslovacia. Țări care primele au fost victime ale agresiunii hitleriste. Este evident că de la discutarea problemelor legate de viitorul statut internațional al Germaniei nu trebuie să lipsească reprezentanții Republicii Democratice Germane și al Republicii Federale Germane.

Guvernul sovietic a dat o nouă dovadă a atitudinii sale constructive, declarîndu-se de acord și cu convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe, în aceeași compoziție, care să examineze problema Tratatului de pace cu Germania și normalizarea situației din Berlin.

Guvernul Republicii Populare Romine consideră deosebit de importantă reînnoirea de către guvernul sovietic a propunerii cu privire la convocarea unei conferințe a conducătorilor de stat la cel mai înalt nivel, care să ia în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

Guvernul Republicii Populare Romine consideră deosebit de importantă reînnoirea de către guvernul sovietic a propunerii cu privire la convocarea unei conferințe a conducătorilor de stat la cel mai înalt nivel, care să ia în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

Guvernul Republicii Populare Romine consideră deosebit de importantă reînnoirea de către guvernul sovietic a propunerii cu privire la convocarea unei conferințe a conducătorilor de stat la cel mai înalt nivel, care să ia în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

Guvernul Republicii Populare Romine consideră deosebit de importantă reînnoirea de către guvernul sovietic a propunerii cu privire la convocarea unei conferințe a conducătorilor de stat la cel mai înalt nivel, care să ia în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

Guvernul Republicii Populare Romine consideră deosebit de importantă reînnoirea de către guvernul sovietic a propunerii cu privire la convocarea unei conferințe a conducătorilor de stat la cel mai înalt nivel, care să ia în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

Guvernul Republicii Populare Romine consideră deosebit de importantă reînnoirea de către guvernul sovietic a propunerii cu privire la convocarea unei conferințe a conducătorilor de stat la cel mai înalt nivel, care să ia în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

Guvernul Republicii Populare Romine consideră deosebit de importantă reînnoirea de către guvernul sovietic a propunerii cu privire la convocarea unei conferințe a conducătorilor de stat la cel mai înalt nivel, care să ia în discuția Tratatului de pace cu Germania și reglementarea statutului Berlinului occidental și eventual alte probleme internaționale importante pentru securitatea populațiilor și pacea internațională.

Ținînd seama de faptul că

INTRECEREA

Băieții sîdeau într-o zi de iarnă la colțul roșu al gospodăriei și jucau şah. Afară vremea era iurcă. Bătea un vînt păcătos dinspre bălă, rece și iute. Nu era chip să stai pe-afară.

— Măi, în lăsați şahul și hai să stăm nișel de vorbă, i-a chemat Oprea, secretarul organizației U.T.M. Vreau să vă întreb ceva. Ce sîceți voi de vremea asta? E chip așa de-a draclui?

— Depinde, a răspuns cu glas bărbătesc Ionuță. Da' de ce ne întrebă?

— Păi vreau să știu dacă puteți voi ieși afară acum. Mă gîndeam să-ncepem treaba aia pe care-o hotărîsem noi. Să facem gheșăria, așa cum ne-am angajat. Adică să pornim să aducem gheață.

— Să-ncepem, ce să mai lungim vorba, intră din nou în vorbă Ionuță. Din moment ce ne-am angajat, facem. Parcă atunci cînd am adus alea 40 de care de stuț pentru acoperitul grajdurilor a fost mai ușor? Să-i dăm drumul.

Și băieții au pornit cu căruțele spre lucul de gheață al bălții Nedea. Fără să simtă frigul, entuziasmi, ei au tăcut cu topoarele blocurile de gheață, le-au pus în cărușe. Cînd au ajuns în sat, oamenii i-au întrebă în glumă:

— Ce faceți, măi, cu gheața aia, o mînceți?

— Ehe, la vară ce bun o să fie ea! O punem aici la frigiderul nostru.

Intr-adevăr, la vară, cele 2 vagoane de gheață pe care tinerii colectivisti le-au pus în gheșăria, construită de ei, a colectivei Plaiul Viilor din raionul Gura Juiului, vor fi de mare folos. Frîmțarii ca întotdeauna pentru bunul mers al colectivei tinerii s-au gîndit că brigada lor piscicolă mîndrușe o să prîndă și mai mult pește în anul acesta. De multe ori peștele nu poate fi vîndut în aceeași zi și din cauza căldurii mari se poate strica.

Băieții s-au gîndit că o gheșărie nu e prea greu de făcut, și, mai ales, nu-i costă nimic. De săpat nu sînt ei grupa, pauc aveau, stul nu adus din bălă. În gheșărie o să fie tînduși și lapelele și alia produse Sarcina asta pe care și-au luat-o în fața organizației de partid, care le-a sădit și de zi în inimă dragostea pentru colectiv, pentru anulul ei, și-au îndeplinit-o cu cinste. „Frigiderul” colectivei e legat deci, ca și acoperirea celui doi grajduri, precum și cele 16 grupe de siloz, de numele tinerilor care sînt mîndri de aceste realizări ale lor. Ați de mîndri înviu unii a venit într-o zi la secretar și i-a spus:

— Tovăreșii secretari, aia din Să rată ne-au furat inițiativa. Ne-au întrebă într-o zi ce facem cu gheșăria, pe urmă ne-au descusut și grajdul, cu răzămîțele pe care le-am făcut noi și-au am, gata, la și ei la jol.

— Foarte bine, a zis secretarul Vorhîm cu ei și nu lîmîn la întrecere. Așa trebuie să lăra vorbă să-ncepă, să se ajute unii pe alții.

— Da să știu, tovarășe Oprea, e tot noi sîntem învină Gheșăria e mai miră cu o jumătate de vagon ca o noastră! Noi facem volumul răsădul pentru 30 de hectare iar ei numai pentru 16 h-an, descusut și eu și-am aflat. Așa e! Dacă-i vorba pe întrecere, să vedem care pe care.

ION BĂIEȘU

Un flagel al capitalismului: FOAMEA

Un flagel al capitalismului: FOAMEA

Peste un miliard de oameni din lumea capitalistă suferă de foame

Pământul este neasemuit de bogat și de roditor. Cu toate acestea problema subalimentației oamenilor care trăiesc în așa zisa „lume liberă” continuă să fie actuală chiar și în zilele noastre. Este vorba de o stare de lucruri care să nu poată fi schimbată sau omenia de care suferă peste un miliard de oameni de pe glob trebuie pusă în legătură cu interesele economice, politice și sociale ale stăpînitorilor lumii capitaliste?

lul de „metode” pentru lichidarea foamei care în esență se reduce la exterminarea surplusului de populație pe calea războaielor, epidemiei, sterilizării. Această teorie canalică elaborată în secolul trecut de Malthus este acum imbrățișată de apologetii capitalismului din toate țările „lumii libere”.

Cum poate fi însă calificată acțiunea capitalistilor din multe țări ale lumii care distrug anual însemnate cantități de alimente pentru a nu scădea prețurile? În legătură cu aceasta, lordul John Boyd Orr, primul director al P.A.O. (organism al O.N.U. pentru alimentație) a scris: „Scopul civilizației occidentale nu este de a acoperi necesitățile oamenilor ci de a stoarca un profit cât mai mare”. Cu alte cuvinte: milioane de oameni sînt condamnați la moarte prin înfometare în lumea capitalistă deoarece alimentele nu asigură un profit destul de mare monopolizatorilor imperialiste.

EXEMPLUL ȚĂRILOR LAGARULUI SOCIALIST

Politicienii occidentali obișnuiesc să se laude cu „ajutorul” pe care-l dau țărilor slab dezvoltate. Încercînd peste faptul că dezvoltarea acestui „ajutor” se reduce la înarmarea, iar chiar și puținele alimente (de cele mai multe ori alterate) trimise în aceste țări sînt legate de obținerea unor concesiuni politice, militare sau economice. Cît de mult se deosebește însă ajutorul real pe care țările lagarului socialist îl oferă cu totul dezinteresat popoarelor care suferă de foame. Țările socialiste ajută aceste state cu tractoare, mașini agricole perfecționate și specialişti în agricultură, arătînd că numai prin exploatarea în mod științific a pământului pot fi asigurate cantități sporite de alimente, înlesnitoare pentru populație. În această privință exemplul țărilor socialiste, unde foamea a ajuns o problemă necunoscută, stă ca o

Un copil infometat din Algeria

LUTRUL de MARE

Toți cunoaștem această plină stîm prefăoasă, dar foarte puțin știm că lutrul de mare locuiește în U.R.S.S., în insulele Comandor, Curile precum și în partea de nord-est a insulei Medny. El își alege în general coastele abrupte și cu golfuri. Pe timp liniștit iese în larg, uneori pătrundîndu-se foarte departe pentru a vîna moluște, crabii și pești. Blana animalului este unsuroasă și puțin strălucitoare, avînd o colorație abundentă, variînd de la negru pînă la roșu, fiind deosebit de rezistentă. În 1741, expediția Bering care a descoperit insulele Comandor le-a găsit populate de lutri de mare. Dar aceste animale prizoniere au devenit rare deoarece în trecut au fost vînați într-un mod sălbatic. Autoritățile sovietice le ocrotesc rezervîndu-le regiunile în care condițiile sînt propice pentru dezvoltarea lor.

I. RETEGAN

Cu autobusul supersonic

Electropterul nostru se așază ușor, ca un fulg pe aerodrom, o suprafață de teren pătrîțat cu latura de cca 1 km., acoperită cu dale negre și mate. Pe „cîmp” este construită din material plastic se ridicau în forme curioase, asemănătoare unor creațiuni ascuțite la ambele capete. Purteau să măsoare 200 metri lungime și vreo 25 înălțime. Tocmai spre una dintre ele mă imbia politicos ghidul meu.

— Ce clădire lipită de gust? — spuseu eu, convins că aveam în față aerogara. — În construcția de mașini — răspunde ghidul — primul cuvînt și de multe ori singurul, îl are funcțiunile ce trebuie să le îndeplinească mașinile și posibilitățile momentane ale tehnologiei de fabricare a lor. În clipa de față ceea ce vezi este autobusul supersonic cu motoare atomice, care exprimă stadiul actual al dezvoltării industriei aparatelor mari de zbor — îmi explică ghidul.

Am urcat, tăcînd ușor jenat de inoportunitatea aprecierii mele. „Escalator D” care n-a avut încă un compartiment la urma super-sonicului. Pe drum am observat că niciun călător nu avea bagaje: — Nu-i nevoie! mi-a spus ghidul. Găsim ori unde tot ce ne trebuie.

Ne-am așezat într-o cabină. Prin hublon se vedea că eram la etaj, la al 3-lea sau al 4-lea. Se anunță la difuzoare că super-sonicul nr. 3457 — edică al nostru — va pleca în continuare pe ruta București-Atena-Cairo-Khartoum-Iohanesburg-Kapetovon peste 5 minute. Ardeam de curiozitate. Deodată îmi veni în minte ideea primejdiei pentru pasageri pe care o implica vîntul de aer cald din cabina de zbor. Era foarte ciudat că nu aveam nici o senzație neplăcută de pe urma acestei viteze. Dimpotrivă, mă cuprinsese subit o irezistibilă poftă de mîncare. Imi mărturisii dorința de a mîncă ceva. Ghidul comandă de mîncare la microfonul instalat în brațul fotoliului său. Peste cîteva minute de sub hublon se desprinsese o trapă iar din deschizătura rămasă în peretele aeronavei ieși un pachet ambalat într-un plastic opac. După toate cîte mi se întimplaser pînă atunci, priveam totuși uitat la cele ce se petreceau.

Nimic extraordinar! Un simplu bufet automat cu expediție mîncării prin poartă pneumatică. Așa ceva exista și pe vremea dumatiale.

acel moment — edică de acum 20 de ani — s-a găsit și s-a aplicat soluția actuală a captoarelor integrale de radiații noctive, care sînt transformate apoi în radiații navă-tătoare, dintre care unele sînt folosite în servitiile interioare ale supersonicului...

Deodată simții că sînt împins de sus în jos între pernele pneumatice ale fotoliului. Privii prin hublon: aerodromul se îndepărta mir de nimic în lumea aceasta în care totul este posibil, în care tot ce-și poate imagina o minte omenescă este pe deplin realizabil.

— Aveam o înălțime de cca 30 mîi metri. Prin luminăsurile mai largi dintre macete noroase, solul apărea estompat, printre albușurile încercănte, neputînd distinge bine nici un detaliu planimetric, totul apărînd în prete mari compacte verzui sau albastru.

Nici nu sfinșisem de mîncat cele cîteva sandvișuri servite prin poartă pneumatică, cînd începu să simt că aeronava își frîna de-acum viteza pregătindu-se să aterizeze la Atena.

Coborîm destul de repede. La un moment dat, cînd printre norii puțui zării bine solui, ovi senzația — vizuală numai — că ne prăbușim, alți de repede venea pămîntul în întîmpinarea noastră. Dar aceasta nu dură mult. Cînd „căderea” devenea tot mai înecată. În sfîrșit, zării în depărtare Acropolele. În stînga noastră se întindeau apele albastre de Egei, Nu departe de țară, se vedea în apa limpede a mării umbre negre și alungite ce păreau niște imenși rechini.

Aceles sînt corpurile unor ambarcații submarine, mă lămurii ghidul. Fiecare dintre ele, are o capacitate de transport între 100 și 200 mii tone. Unele — cele destinate transportului de bunuri sînt construite din mase plastice rigide. Altele, cele destinate transporturilor de substanțe lichide — petrol, grăsimi, mișcarea tinzînd tot și schimbîndu-se în funcție de condițiile de zbor — sînt construite din mase plastice, elastice și foarte rezistente. Aceștia sînt umpluți cu substanțele de transportat și leștului necesar, și apoi remorcați în submersiune de niște remorcare submarine speciale, auto și teleghidate. Cînd nu sînt folosite, aceste marfaze submarine sînt pur și simplu pliate. Și pentru că acest tip de navă are calități alte de extraordinare, acum se introduce și în transportul unor materii prime care încă nu sînt disponibile în țările în care se construiește în soluții. Bine înțeles că la locul de destinație materiile prime respective sînt readuse la forma lor inițială atunci cînd nu pot fi folosite în producție direct în stare de soluții.

În timp ce primeam aceste interesante explicații, supersonicul nostru ateriza lîngă aerodromul din Atena...

P. CONSTANTINESCU

O flotă a pionierilor

Din inițiativa pionierilor polonezi și cu sprijinul Ministerului Flotei Marii-mare, în scopul unei pregătiri cât mai multilaterale a școlărilor și pionierilor din R. P. Polonă, va lua

foșt remis briel „Zanierca” care va servi la pregătirea primilor tineri cadre marinariși necesare noii flote pionieresti care în următorii trei ani se va dezvolta cu forțele sale proprii.

Mic ghid muzeistic

Muzeul memorial „Gh. Tattarescu”

Ceea ce te surprinde în mod deosebit vizitînd muzeul memorial „Gh. Tattarescu” este atmosfera de autenticitate ce plutește în încăperile în care cu un secol în urmă a trăit și a creat cunoscutul nostru pictor.

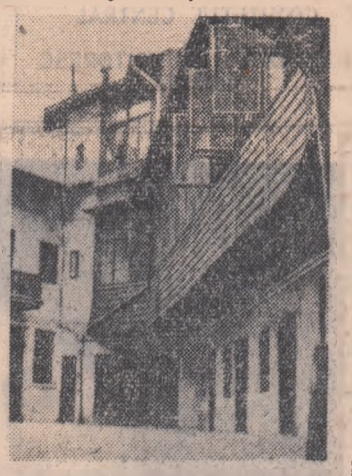
Un șevalet, o paletă pe care culorile e nealterată, o cutie de chibrituri din secolul al XIX-lea a lătrii de lumînare pe jumătate arsă pe masa de lucru, cele cîteva rețete de amestec al culorilor, numărătoarele cînte de schite, și apoi camera de lucru, cea clasică cameră mansardată, al căruu ochi de geam privește peste acoperșurile caselor — toate îți sugerează în muzeul memorial „Gh. Tattarescu” prezența parcă încă vie a artistului care și-a petrecut aci peste șase decenii de viață.

Deosebit de interesant este mai ales faptul că și o sumară vizită în încăperile muzeului te face să cunoști, să reconstitui simțămîntele, atitudinea, participarea lui Tattarescu la marile frământări sociale-politice ale vîntului al XIX-lea.

Micul orfan care învață de copil să minuiască penulele și culorile la unchiul său, zugrav de biserici — e contemporanul marilor evenimente ale anilor 1848. Ca și cele mai luminate spirite ale epocii, Tattarescu ia atitudine hotărîtă de sprijinire a revoluționarilor. Opera sa se axează pe o tematică revoluționară, compozițiile sale lîncează pe pînă idealurile sociale, patriotice cele mai înaintate ale generației sale. Vitri-nele muzeului arată cu prisosință și perioada interesantă de forma-

re a artistului. Anii copilăriei și primii 25 de ani de viață petrecuți în mijlocul fărîmării prin împrejurimile Buzăului, apoi plecarea la Roma în anul 1845 prin obținerea unei burse de studiu, strădaniile sale de decenii pentru dezvoltarea învățămîntului artistic în București sînt date bogat reprezentate prin diferite documente. În Italia, valoroasa prietenie care se leagă între el și conducătorii revoluției din 1848 în frunte cu Nicolae Bălcescu, și familiarizarea cu stadiul pregătirilor și desfășurarea revoluției în Țara Românească. Ca urmare, prin schițele sale alegorice pline de atînt pe care le trimite în țară și renumitul tablou „Renasterea Romîniei” — socotit drept cel mai însemnat tablou revoluționar din arta plastică românească din vîntul trecut — Tattarescu arată participarea sa la născuțele cele mai înaintate ale poporului.

Din aceeași epocă datează și cele două atît de cunoscute portrete care pictorul le-a făcut prietenului său, luminatului figură a revoluției din 1848, Nicolae Bălcescu. Ca și tabloul „Renasterea Romîniei” pe care autorul l-a expedit într-un tub metalic în țară „pentru îmbărbătarea poporului”, portretul lui Bălcescu — care se găsește într-o variantă în casa memorială — este una din cele mai valoroase lucrări din întreaga sa operă. Este în-

La muzeul memorial

tr-adeseb, uimitoare impresia pe care și-o lasă acest tablou. Pe fața poartă privirea concentrată și dirisă, exprimă în întregime personalitatea puternică a lui Bălcescu, credința lui nestrîmătată în victoria cauzei poporului.

Cu cîțiva ani înainte de moartea sa, Tattarescu intră printr-o călătorie de studii în Rusia. Însemnările lui de călătorie consemnează impresia puternică pe care i-au lăsat-o oamenii și locurile pe care le-a cunoscut. Și întors în țară vorbește tuturor despre imensa comoară de artă pe care a descoperit-o la muzeul Ermitaj și galeriile Treitakov.

Cunoscind această cadă-muzeu descoperi prin culorile și lumina o însemnată epocă din viața țării noastre precum și personalitatea puternică a lui Gh. Tattarescu.

M. DASCĂLU

Schimbare de firmă în Hawai

Frîntura de paradisiu pe care o evocă cei ce în Occident comercializează exotismul o greu de descoperit în realitate în Hawai. Pentru că în afară de natura de o frumusețe incalculabilă, pe colierul de insule trăiesc 613.000 oameni și viața celor mai mulți dintre ei nu are nimic paradisiac. E adevărat, acum Hawaiul a devenit al 50-lea stat federal al S.U.A. Pe drapelul american a mai apărut o stea și aceasta simbolizează Hawaiul. În Congresul american vor mai lua loc încă trei persoane — viitorii aleși ai Hawaiului. Și... asta-i tot. În Hawai viața se va scurge la fel ca și înainte.

Cum a ajuns însă Hawaiul teritoriul american? Povestea începe în secolul trecut pe vremea cînd insulele acestea erau independente. Mai întîi veniseră cîțiva misionari americani. În mileni n-aveau decît biblia. După ei au început să treacă pe lîngă coastele insulelor vasele comerciale americane. Deocîndată nu era nimic primejdios — vasele poposeau în drumul lor spre China. Dar înaintea de ultimul deceniu al secolului trecut, niște americani avuți, aflînd de bogățiile arhipelagului, și-au făcut apariția. Ei au „operat” foarte rapid. În puțina vreme, două treimi din plantațiile de trestie de zahăr devenira proprietate americană. Recoltele erau bogate, dar „businessmanii” nu se arătau mulțumiți. Pricina nu era tocmai complicități. Zahărul din Hawai — pe atunci teritoriul independent — nu putea fi expedit în S.U.A. deoarece taxele vamale instituite de guvernul american în scopuri prohibitive erau uriașe.

Ce era de făcut? După cum povestește A. Norden în lucrarea sa „Așa se fac războaiele”, plantații americane erau în fața dilemei: ori se desființau taxele vamale din S.U.A., ori se desființau independența Hawaiului. Și pentru că taxele vamale guvernului american nu era dispus să le desființeze, plantații americane au socotit că e mai comod ca S.U.A. să transforme Hawaiul într-un teritoriu american. Era nevoie doar de o gură de tun. Un vas de război american a apărut în grabă, o „revoluție” fu montată în cîteva ore și regiunea Hawaiului a abdicat. Operația „made in S.U.A.”. Doar cîteva săptămîni au fost, după aceea, necesare pentru ca să se creeze aparate de „legalitate” spre a transfera Hawaiul într-o posesiune colonială a S.U.A. Faptul s-a petrecut în anul 1893. Cîinci ani mai tîrziu guvernul american anexa în mod oficial Hawaiul.

Ce binefaceri a adus dominația americană Hawaiului? Sînt suficiente cîteva amănunte. Monopoli-rile americane posedă 96 la sută din terenurile cultivabile. Întreaga industrie de conserve de ananas și fabricile de zahăr au aceeași pro-

prietari — monopolurile americane. Dar nu numai financiarii din Wall-Street au fost satisfăcuți. Promotorii — de ieri și de azi — ai politicii agresive a S.U.A. au obținut cîteva puncte strategice de mare importanță pe calea maritimă ce duce din S.U.A. spre Japonia, Filipine și Australia. Nu mai puțin de 150.000 soldați americani au fost aduși în Hawai, despre care United Press International spunea că o „seducătoare” militară al forțelor armate ale S.U.A. în Pacific.”

EUGENIU OBREA

La uzinele de tractoare Harkov s-a produs un nou tip de tractor de mic gabarit pe șenile. Mașina e destinată să efectueze lucrări în vii și livezi. Tractorul, care e înzestrat și cu sistemul hidraulic, poate executa lucrări și cu mașini agricole suspendate

Foto: TASS

Cel mai tînăr actor al cinematografilei noastre

Încă puțin răbdare și probabil peste cîteva săptămîni îl veți putea cunoaște „personal”. Se va prezenta singur, pe ecran, în rolul principal din noul film artistic românesc „Mîngea”.

Plînă atunci, vă invit să-l cunoașteți prin intermediul reportajului. L-am găsit acasă. Mi-a deschis ușa chiar el și mi-a întins mîna.

— Ion Bodeanu.

— I-am spus și eu cum mă cheamă și am intrat împreună într-o cameră mobilată cu gust.

Am luat loc. A luat loc și gazda... pe covorul din fața mea. Prima întrebare de rigoare:

— Tovarășe actor, cum vă place să jucați în film?

— Mi-a răspuns prompt: — Imi place... bine.

Am uitat să vă spun că Ion Bodeanu mai are vreo trei luni pînă va împlini respectabila vîrstă de... 5 ani. Iar cînd a început filmul avea puțin peste patru ani.

Deci... gheața a fost spartă. Să începem! În filmul „Mîngea” este vorba despre... Dar despre aceasta veți afla la timpul potrivit. Acum, cîte ceva despre activitatea lui Ion Bodeanu la „serviciu” și acasă.

Regizorul nu le-a fost mai ușor cu micul actor decît reportajului. Dar prin metode „pedagogice” au reușit să-și îndeplinească misiunea.

De la început, regizorul Sinișa Ivetici l-a luat bîrbăștește: — Uite, tu acum ai serviciu la noi. Deci trebuie să fii punctual, cumîntie, iar cînd îți spunem noi trebuie să fii foarte atent.

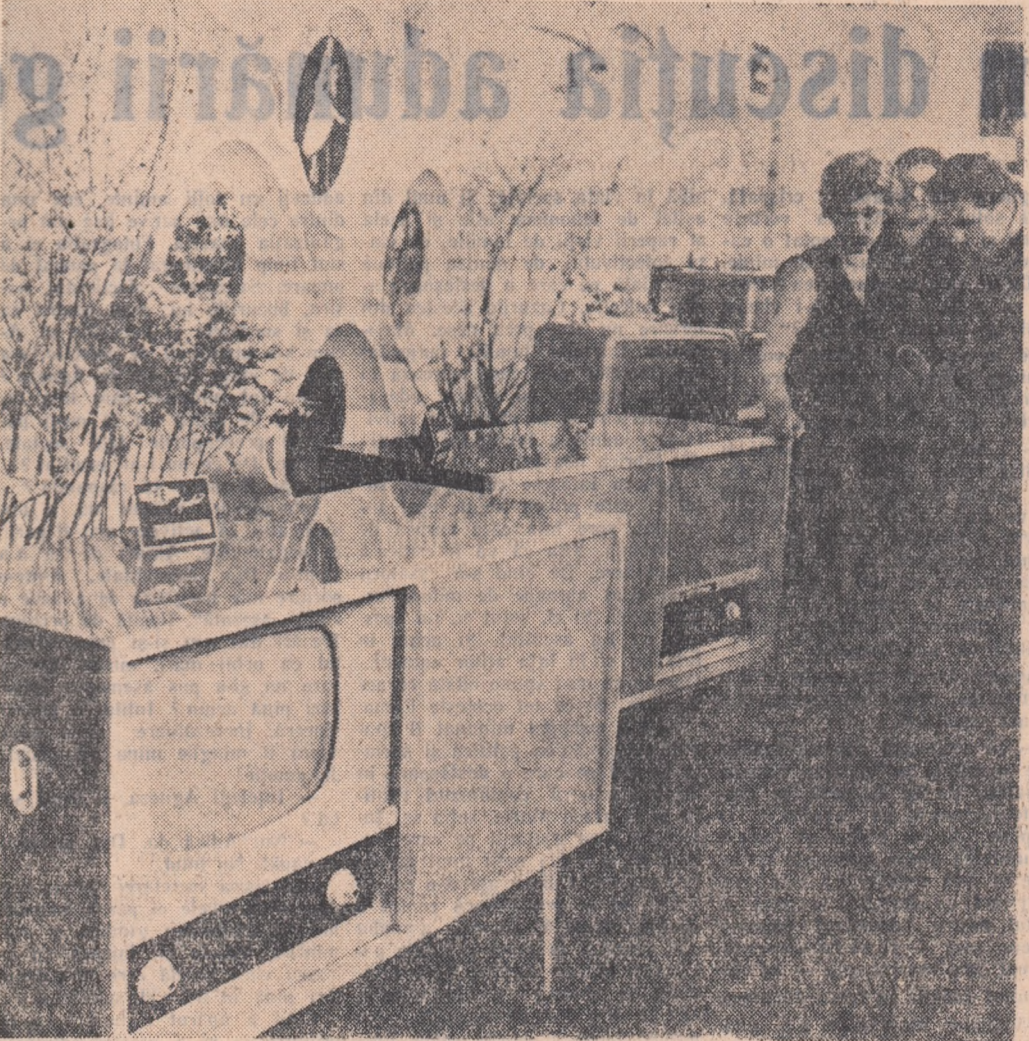
Interprețul, flătat, urma întocmai indicațiile. Dar nu întocmai. Mai obosea și el. Doar „serviciul” nu e ușor. Atunci intra în funcțiune metoda celui-lalt regizor, Andrei Blăier. Despre aceasta ne vorbește chiar Ion Bodeanu: — Jucam vîrți ascunsele cu Blăier și păcăleam! Eu mă ascundeam sub „sunet”. El nu mă găsea. Atunci țeseam în spațiile lui.

Și tot acest joc n-avea alt rost decît să strînească veselia micului actor, veselie prînsă pe peliculă.

În unele scene copilul trebuia să fie trist. Aici regizorul apelau la sentimentul de milă al băiatului, povestîndu-i întâmplări tragice din viața animalelor pe care micuțul le îndrăgea. Și el devenea prins, aidoma eroului din film, Ion Bodeanu a făcut cuplu cu actorul Lazăr Vrabie, sau „fătucutul Vrabie”, pentru că în film acesta din urmă interpretează rolul tatălui nefericit care nu are nici măcar atîtea mijloace bănești ca să-i poată cumpăra Hur-lui o minge atît de mult dorită. Sînt anii crînceni ai crizei din 1933.

Cu timpul, Ion Bodeanu s-a obișnuit cu platoul de turnare. Acum cînd filmarea s-a terminat, micuțul artist a revenit la preocupările copilăriei. De altfel, Ion Bodeanu mărturisește că visează să devină mecanic de locomotivă

ANDREI DIMA

Noul tip de televizor „Carmen” fabricat în R.D.G.

ORGANIZAM

ACTIVITATEA CERCURILOR

„Prietenii filmului“

Tot mai multe organizații U.T.M. de secție din fabrica noastră se ocupă cu spirit de răspundere și precizie de organizarea timpului liber al tinerilor, inițind acțiuni interesante, educative menite să contribuie la ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural al tinerilor.

Una din formele mult îndrăgite de tinerii de la noi este cercul „Prietenii filmului“. Cunoașterea inițiativa tinerilor de la Rafinăria din Ploiești care au creat un club, precum și realizările tinerilor de la uzinele „Ernst Thälmann“ din Orașul Stalin care după o intensă muncă în cadrul cineclubului uzinei lor au ajuns să creeze primul film — în care scenariu, interpretare, filmare, regie — totul a fost realizat de tinerii muncitori, membri ai cineclubului uzinei.

Desigur, activitatea desfășurată în cele 4 cercuri de prietenii ai filmului din fabrica noastră este animată de dorința de a realiza și la noi astfel de lucruri. Dar până la ele mai avem încă mult de învățat. Tinerii mergeau înainte la film în colectiv, discutau între ei, își împărtășeau părerile, impresiile, dar firește în mod neorganizat. Prin crearea cercurilor „Prietenii filmului“ noi am organizat aceste discuții, le-am îndrumat spre înțelegerea problemelor esențiale pe care le ridică filmul respectiv, ajutându-i pe tinerii să desprindă cu ușurință ideile fundamentale social-politice pentru care militează filmul. Activitatea celor 4 cercuri de la noi (care numără între 18 și 26 de tineri) create de organizațiile U.T.M. de secție 6, 7 și 9 este abia la început. Birourile organizațiilor U.T.M. din aceste secții s-au preocupat însă, ca tinerii venind la cerc să învețe cât mai mult. Pentru aceasta, înainte de a se viziona un film, intruna din sălile cercurilor responsabilul, ajutat de cîțiva tineri, prezintă pe scurt subiectul filmului ce urmează să fie vizionat, ce materiale pot fi consultate în legătură cu acel film, cronici apărute în ziare, reviste de speciali-

tate etc. La o săptămână după vizionare, în sălile cercurilor se prezintă recenziile filmului, se vorbește despre eroii principali, despre ideile majore pentru care militează filmul etc.

Membrii cercurilor din organizația U.T.M. a secției nr. 9 au vizionat de pildă filmul „Pe Donul liniștit“ realizat după romanul de același nume al scriitorului sovietic M. Solohov. Înainte de vizionare, responsabilul cercurii, Vlăduț Ion, ajutat de biroul U.T.M., s-a interesat dacă tinerii au citit romanul, recomandându-le să-l recitească, pentru ca în discuțiile viitoare ale cercurii tinerii să se refere și la roman. Cunoștințele romanului, tinerii au înțeles mai bine filmul, au putut face comparații între film și roman, cum au fost prinse în scenariu părtinile esențiale din acesta, aducând în discuții scenele care lipseau din film. Aceasta i-a ajutat pe tinerii să înțeleagă și problemele de măiestrie ale artei cinematografice, posibilitățile ei de sinteză.

Sint tineri ca M. Popa, I. Soare, P. Ionescu, V. Miron, A. Antonovici, A. Ionescu și mulți alții care s-au evidențiat prin felul cum discută în cadrul cercurilor „Prietenii filmului“, antrenând și pe alți tineri la vizionare în colectiv a filmelor, ajutându-i apoi în cadrul cercurii să adinească semnificația ideilor politice și sociale pentru care militează filmul. Astfel după vizionarea filmelor „Comunistul“, „Bătălia cea mare“, „Fata cu chitara“ etc., discutând despre aceste filme, tinerii au adus exemple din cărțile citite, din altele filme vizionate care au îmbogățit cunoștințele tinerilor.

Desigur activitatea abia la început a acestor cercuri se poate îmbogăți pe baza experienței cîștigate. În primul rînd va trebui ca la discuțiile cercurilor „Prietenii filmului“ să invităm și pe alți tineri care nu sînt în cerc, pentru a-și face și pe ei să îndăgească această formă de activitate. Noi vrem să invităm în mijlocul tinerilor de la noi tineri actori, regizori care să ne vorbească despre istoria cinematografului, despre arta realist-socialistă, despre creația cinematografică românească, să ne împărtășească din experiența lor etc. Aceste întâlniri vor contribui la îmbogățirea cunoștințelor ideologice și culturale ale tinerilor. De asemenea pentru a aprofunda mai bine conținutul de idei al filmelor, vom organiza vizite la expoziții cu același subiect, vom căuta ca tinerii să citească cărțile de literatură și științifice legate de lărgirea orizontului politic și cultural al tinerilor.

Un grup de copii din comuna Topalu, regiunea Constanța, la grădinița de copii din comună. Foto: Agerpres

Spartachiada de iarnă a tineretului

Au început întrecerile finale pe Capitală

Ieri după amiază sala Dinamo a cunoscut afluența caracteristică marilor întreceri sportive. Numeroși tineri din întreprinderile și instituțiile Capitalei au fost prezenți pentru a fi martori la deschiderea festivă a întrecerilor finale ale Spartachiadei de iarnă a orașului București. Devenită tradițională în viața tineretului bucureștean, actuala Spartachiadă de iarnă a tineretului, a mobilizat în întreceri sportive la disciplinele haltere, trîntă și tenis de masă un număr de peste 175.000 de tineri din Capitală care și-au disputat șansele de a se califica în concursurile finale în cadrul unui impresionant număr de probe. Semnificația cifrei de mai sus, dovedește cu prisosință largă popularitate pe care și-a cîștigat-o această largă competiție sportivă de masă în rîndurile tineretului nostru.

Deschiderea întrecerilor finale s-a făcut prin defilarea participanților și raportul prezentat reprezentanților comitetelor orașenești U.T.M. și U.C.F.S. Apoi, tovarășul Sidorenco secretar al Comitetului orașeneș București al U.T.M., a rostit în numele comitetului orașeneș U.T.M. un cuvînt de salut adresat participanților la finala pe Capitală a

iarnă. Am recunoscut printre participanți și pe maestrul țesător Iaroslav Mișă de la „Țesătorile Reunite“ care ia parte de asemenea pentru prima oară la Spartachiadă. Și el ca și mulți alți concurenți ce își dispută dreptul de a cîștiga titlul de campion al Capitalei, au îndrăgit sportul cu prilejul acestei largi întreceri sportive de masă.

Întrecerile finale ale Spartachiadei de iarnă a tineretului vor continua și astăzi în sala Dinamo la trîntă și sala Metalul M.I.G. din strada Mendeleev la tenis de masă. Prin amploarea și popularitatea lor în rîndul tineretului ele confirmă din plin rolul important pe care îl au în atragerea maselor de tineri în viața sportivă.

E. PITULESCU

In cinstea celui de-al VII-lea Festival și a celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre

O trecere în revistă a tinerilor soliști

In cinstea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Viena și în cinstea celei

de-a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, Ministerul Învățămîntului și Culturii și Uniunea Tineretului Muncitor organizează o trecere în revistă a tinerilor soliști vocali și instrumentali, a soliștilor de balet și a soliștilor vocali și instrumentali de muzică populară.

Poziția tinerii soliști care nu vor depăși vîrsta de 32 ani la 31 decembrie 1959.

Selecționarea tinerilor soliști va avea loc între 25 martie — 20 aprilie 1959 și va cuprinde trei etape. Prima etapă se va desfășura între 25—30 martie în fiecare instituție muzicală: opere, filarmo-nice, orchestre, teatre muzicale, ansambluri de cîntec și dansuri etc.

Etapă a II-a se va desfășura între 5-10 aprilie 1959 în centrele: București, Iași, Timișoara și Cluj. La București se vor prezenta tinerii soliști din regiunile: București, Iași, Pitești, Ploiești, Constanța; la Iași cei din regiunile: Iași, Suceava, Bacău, Galați; la Timișoara tinerii soliști din regiunile: Timișoara, Hunedoara, Craiova; iar la Cluj cei din regiunile: Cluj, Baia Mare, Oradea și Regiunea Autonomă Maghiară.

Etapă a III-a — finală — se va desfășura între 15-20 aprilie 1959 la București.

Regulamentul acestei treceri în revistă menționează piesele obligatorii pentru fiecare etapă în parte.

Sportivi romini peste hotare

Simbătă dimineața a părăsit Capitală plecînd la Belgrad delegația sportivilor romini care va participa duminică la cea de-a IV-a ediție a campionatelor balcanice de cros. Din delegație fac parte atleții Ion Bădici, Dinu Cristea, Constantin Grecescu, Ion Pricop, Vasile Weiss,

Ana Czuili, Florica Grecescu, Lucia Păuleț și Zamfiră Voinea. Campionatele balcanice de cros cuprind două probe: 10.000 (masculin) și 2.000 (feminin). Întrecerile vor avea loc în incinta hipodromului „Careva Cuprija“.

(Agerpres)

Sarcini ale tinerilor din industria ușoară

(Urmare din pag. 1-a)

și cea mai bună calitate pe țară“. Extinzînd această inițiativă în toate întreprinderile industriei ușoare preconizăm să realizăm anul acesta economii de circa 60 milioane lei.

Comitetele U.T.M. din întreprinderi pot sprijini îndobîzesc această mare și importantă acțiune pentru economia noastră națională, mobilizînd pe fiecare tînar în lupta pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime și auxiliare și îmbunătățirea calității produselor.

Recent 11 întreprinderi din sectorul textil au inițiat acțiunea pentru folosirea intensivă a capacității utilajelor care va ridica la cîștig a randamentelor. Tineretul trebuie să simtă o datorie patriotică aceea de a se încadra în această mișcare, contribuind și pe această cale la reducerea prețului de cost, așa cum au făcut-o tinerii din fabricile „Ilie Pintilie“ și „Alte-mura Roșie“, „Donca Simo“ și Altele care și-au adus contribuția la ridicarea indicelui de utilizare a mașinilor.

Sarcinile importante care stau în fața lucrătorilor din industria ușoară cer o mai bună pregătire profesională. Tineretul trebuie să cunoască și să aplice cu fermitate tehnici noi, să folosească condițiile create de partid și guvern pentru ridicarea calificării profesionale. Cursurile de minim tehnic, de minim economic, conferințele tehnice, schimbările de experiență, concursurile, sînt numai cîteva căi prin care organizațiile U.T.M. pot contribui la ridicarea calificării tineretului. Pentru însușirea meseriei, pentru o mai bună calificare trebuie muncit, luptat cu seriozitate, cu multă tenacitate. Rezultatele obținute rîspîlesc din plin eforturile depuse. Tinerii din industria ușoară trebuie să devină muncitori, tehnicieni și ingineri cu o înaltă calificare, cu autoritate morală, ceea ce va fi în folosul lor, în folosul întregii societăți. Recenta hotărîre a partidului și guvernului creează cele mai bune condiții ca tinerii noștri muncitori să-și perfecționeze pregătirea profesională, să urce tot mai sus pe culmile științei și tehnicii. Inginerii și tehnicienii, conducătorii întreprinderilor, muncitorii virșnici cu experiență sînt datori de a sprijini tineretul în introducerea noului, în rezolvarea diferitelor probleme de

CĂRȚINOI

JAN NERUDA: Versuri — În romînește de I. C. Mătsăraș. Prefață, note și traducere literară de Elena Eftimiu. Colectia „Cele mai frumoase poezii“. 176 pag. — 4,10 lei broșat; 6,50 lei cartonat. Ed. tineretului.

DIMOS RENDIS: Ulița Pipe-ruți sălbatic—romap, vol. I. În romînește de Petre Solomon. 328 pag. — 6,30 lei broșat; 12,60 lei cartonat. E.S.P.L.A.

N. MILESCU SPATARUL: Descrierea Chinei — Ediție îngrijită de Corneliu Bărbulescu. 288 pag. — 7 lei. E.S.P.L.A.

N. MILESCU SPATARUL: Jurnal de călătorie în China — Ediția a II-a revizuită. Ediție îngrijită de Corneliu Bărbulescu. 508 pag. — 11,70 lei. E.S.P.L.A.

SARINA CASSVAN: Ciufuleț. Ilustrații: Tia Pețit. 48 pag. 2,05 lei. Ed. tineretului.

Posta CONCURSULUI

Ion Gavrilescu-Odobesti, N. Leontin-Buzău, Gheorghe Velcescu-Or. Stalin.

In cadrul concursului publicăm caricaturile cu condiția ca ele să abordeze probleme specifice de tineret, să satirizeze un fapt concret și să fie realizate grafic la un nivel corespunzător.

Pentru a putea fi reproduse la zincografie, desenele trebuie lucrate pe carton alb sau pe hîrtie de calc cu țesătură ier-părție umbră și să fie hasurate cu creion albastru. În privința dimensiunilor preferăm ca desenele să fie de 13,18 cm.

Așteptăm să concretizați promisiunile făcute.

Tov. Gh. Furtunescu-Brăila, Vlad Panait-Botoșani, Grigore V. Grigore-Alexandria:

Cu părere de rău vă comunicăm că materialele trimise nu se pot publica din următoarele cauze:

Foiletonul și portretul satiric sînt genuri publicistice preferențiale și în afară de talent ele impun autorului o exigență deosebită față de conținutul de idei al materialului, impun un stil viu, menit să combată cu multă ocuzime satirică fenomenele negative.

Materialele trimise fiind insuficient realizate nu pot fi încadrate în aceste genuri.

Ținînd seama că sinteza la primele încercări vă recomandăm să scrieți pentru început scurte note și comentarii critice.

Totodată vă recomandăm să studiați operele lui A. P. Cehov, I. L. Caragiale, Mark Twain, D. Zaslavski.

Așteptăm noi scrisori.

Stanca Marin-București.

Desigur că mai poți participa și de acum încolo la concurs. După cum s-a anunțat concursul se încheie la 5 mai. Așa dar pînă atunci mai sînt 50 de

zile, interval în care poți să trimiți suficiente materiale. Așa dar, așteptăm...

Vasilescu Ion-Vaslui.

Materialele trimise prezintă situații critice în general cu personaje fictive. La concurs, nu intră astfel de materiale. Se primesc materiale critice dar care au o adresă precisă.

În prealabil datele trebuie riguros verificate.

Vasile Vetișanu-Carei.

Intr-adevăr, scrisorile trimise în cadrul concursului vorbesc despre lucruri interesante, actuale, despre muncă și viața tinerilor din regiune, despre contribuția lor la construirea unei vieți noi.

Toate scrisorile care le-ai trimis (publicate și nepublicate) sînt considerate ca făcînd parte din concurs. La aprecierea corespondențelor care vor fi premiate se ține seama și de numărul scrisorilor care le-au trimis.

Radu Mihai — Cartea de Argeș.

Am primit la redacție reportajul dumitale intitulat „In satul natal“, trimis în cadrul concursului corespondenților voluntari. Încercarea de a scrie reportaj nu este rea. Datoria însă faptul că dumnea-ta nu ai încă prea multă practică în ale scrisului, nu ai reușit să realizezi multilateral transformarea profundă a satului natal. Te sfătuim ca pentru început să ne trimiți corespondențe mai scurte, care să vorbească despre activitatea și experiența căpătuită de tineri.

Ion Grigorescu — Arad.

In cadrul concursului publicăm și fotografiile de tinerii cititori și corespondenți voluntari. Subiecțiile acestor fotografii să fie inspirate din viața și activitatea tinerilor, să reflecte viața nouă a satelor și orașelor patriei noastre.

Așteptăm să ne trimiți foto-reportajul despre care ne-ai scris.

Viața de familie a utemistilor în discuția adunării generale

(Urmare din pag. 1-a)

puternic. Ridică capul și-și privește soția care vorbea calm, gînditor.

— Vedei tovarăș, nu sînt numai soțiile noastre vinovate atunci cînd încețoșă și ia parte tot atât de activ la viața colectivului. Simțim noi, bărbații, vinovați. Unii, într-adevăr din ce în ce mai puțin la număr, pentru a avea o viață comodă și fîhînită, împiedică soțiile să ia parte la activitatea organizației U.T.M. Alții, printre care mă număr și eu, poate din aceeași comoditate, de multe ori nemărturisită nici în fața propriei noastre conștiințe nu insistă cu suficientă putere pentru ca soțiile să activeze la fel ca înainte de căsătorie. Dar mai este ceva.

Agneza asculta cu inima bîntînd din ce în ce mai puternic. Simți cum o învăluie un sentiment de bucurie, de mîndrie, pentru tovarășul ei de viață.

— Este acea mentalitate pe care au crescut fetele. Unele femei bârîne, dintr-o experiență tristă, neputînd să înțeleagă dintr-o dată transformările adînci ale zilelor noastre, au crescut fetele în spiritele unor mentalități vechi, impuse de vechiul regim cînos: distrează-vechiu pînă te mîrșii, după aceea vine intra slugă la bărbat. Nici una din fetele noastre nu mai acceptă astăzi o asemenea idee. Se mai întâmplă însă ca unele să considere că odată cu mărișul și-au încheiat și viața lor personală, activitatea lor socială, politică. Asemenea fete trebuie aduse la reali-

Primirea ministrului Marii Britanii de către ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romine

Simbătă, 14 martie a.c., ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romine, Avram Bunaciu, a primit în audiență pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Marii Britanii la București, Robert J. Scott Fox, în legatură cu apropiata depunere a scrisorilor de acreditare.

Teatre

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. 11: Boema: 19.30: Haiducii: 19.30: Național: 10: Caragiale (sala Comediei): 10: O scrisoare pierdută (spectacol cedat): 16: Hangaia: 19.30: În Valea Cucului: Național: 10: L. Caragiale (sala Studiu): 10.30: Conferința experimentală: 15: Omul cu mînașoară: 19.30: Arborele genealogic: Armata (spectacol cedat): 15: Noi: 18: Zboară cocorii: Erevale de Stat 20: Hergale Dubrovner: Ansamblul C.F.R. 20: Te cîntăm, te slăvim libertate: Tîndrăci (sala Orfeu): 11: Albă ca Zăpada: 17: Artașii pădurii: 20.30: Mîna cu 5 degete: Tîndrăci (sala Academiei): 11: O călătorie prin țări minunate: 17: Pășănițele unei păpuși de lemn.

Cinematografe

D-ale Carnavalului — Patria, București, Gh. Doja. Alex. Sahia; Fata me a actorul — Republica; Răscălatul — Maghiar; Măscălaș, înfrîntarea între poezie, Libertății; Moralitatea d-nei Dulksa — V. Alessandru, Lumina; Marea bătălie — Central; Ne-am împrietenit la Moscova — 18 Septembrie; (sala): Maxim Gorki, Aurel Vlaicu; Dezertori — Victoria; 8 Martie; Flacăra; Program de filme documentare și de desene animate: Timpuiri Noi, Alex. Popov, Idiotul Tineretului; Fata cu chitara — Drivlita; Viața în țară — Olga Bancu; Motanul înalt — Muncă; Zile de dragoste — Popular; Cercul infernalului — Ilie Pintilie; B. Delavrancea; Meiba — M. Eminescu; G. Coșbuc; Visul spulberat — N. Bălculescu; Căi greșite — G. Bacovia; Drumul Serii; Tomango — 30 Decembrie; Ato? — O! greșit numărul! — T. Vladimirescu; Noile aventuri ale motanului înalt — Clubul C.F.R. „Grivița Roșie“;

O scenă din filmul „Răscălatul“

O scenă din filmul „Moralitatea d-nei Dulksa“

Filmele săptămînii

„Răscălatul“

O producție a studioului „Armenfilm“ din Erevan, „Răscălatul“ atacă cu ascutim probleme ale moralei omului nou, ale educației tineretului sovietic. Filmul povestește viața lui Mariam (admirabil interpretată, cu sobrietate și emoție în același timp, de V. Parde-reșean), o femeie simplă care și-a consacrat întreaga viață creșterii fiului ei Agn. Sotul ei, activistul comunist Suren (R. Tigranean) a fost ucis în plină luptă pentru colectivizarea agriculturii de către chibaburi. Mariam, cu sufletul pătruns de doliu, începe să se detașeze de viața în mod eroic pentru cauza revoluționară, se hotărăște să se dedice numai lui Agn pe care să-l crească așa cum a dorit Suren. Să-l facă un inginer precepit, un om adăvîrat. Din păcate ea alege o cale greșită pentru creșterea copilului ei, în loc să-l educe cu grijă și atenție, cu dragoste și în mod principial, ea îi sacrifică toată viața pentru copil, îl cocooagoste, îl fereste de greutăți, nu ia măsuri serioase cînd băiatul o ia pe o cale greșită. Și Agn crește ca o „odraslă a mamei“ devine un

egoist care se gîndește numai la plăcerea lui. Pentru a scăpa de un ochi de părinte vigilent și grijuliu, care sîrîl pedepsească pentru relele lui, Agn o împiedică pe mama lui să se recăsătorească cînd ea iubeste un om cîștit și demn, pe poștagul Vartan (A. Veresean).

Anii trec, Agn crește tot mai rău și neascultător, vînzînd în mama și prietenii lui doar oameni buni să folosească interesele lui meschine. Mai tirău pleacă la Leningrad, absolvă o facultate și devine un inginer bine pregătît și cere să intre în partid. Dar exigența oamenilor sovietici, a comunistilor, îl grătă în adevărata lui lumină din îngîmfa, egoist și imoral, și-i include porțile ascuțite lui. Agn încearcă să-și ascundă faptele, să dea impresia că-și iubeste mama și o cheamă pe Mariam în familia lui sub pretext că vrea să-și asigure o bătrînețe ferice. În curînd însă Mariam înțelege odată pentru totdeauna că s-a înșelut crezîndu-l pe fiul ei un om adăvîrat, că o va da o educație profund greșită, că, în ciuda înșelăturii sale, ea este vinovată în bună măsură pentru gravele abateri ale fiului ei. Nu începe îndată că societatea sovietică îl va

B. DUMITRESCU

Noul palat al poștelor din Ploiești

De peste HOTARE

N. S. HRUȘCIOV
va vizita Suedia,
Norvegia și Danemarca

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele din 14 Martie publică comunicatul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în care se arată că N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a acceptat invitația guvernelor Suediei, Norvegiei și Danemarcei de a vizita aceste țări în august 1959.

Rezoluția plenarei C.C. și Comisiei centrale de control al P. C. Italian

ROMA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Unita” a publicat la 13 martie rezoluția plenarei Comitetului Central și Comisiei centrale de control al Partidului Comunist Italian pe marginea raportului lui Giancarlo Pajetta „Lupta pentru o nouă majoritate democratică”.

Comitetul Central și Comisia centrală de control, se spune în rezoluție, aprobă raportul și obligă „întregul partid să ducă o luptă hotărâtă împotriva actualului guvern și împotriva patronilor care încearcă să arunce asupra maselor de oameni al nunciul întregii povară a actualii crize economice”. Comitetul Central și Comisia centrală de control cheamă la virilență și la luptă împotriva primejdiei înfruntării situației internaționale și izbucnirii unui conflict armat, primejdie care de fapt este rezultatul politicii puterilor imperialiste și guvernului de la Bonn în problema Berlinului și a Germaniei”.

ATENA: Manifestare închinată prieteniei greco-romine

ATENA 14 (Agerpres). — Liga de prietenie romino-greacă din Atena a organizat la 10 martie a.c. un bal în care au participat dl. Sirois Melas, președintele Academiei de Științe din Atena, deputații ai parlamentului grec, membrii conducerii Ligii etc.

Cu această ocazie, ambasadorul R.P.R. la Atena, tov. I. Drincescu, și președintele Ligii, au rostit cuvintele de salut.

Apoi a luat cuvântul dl. Spiros Melas, care a vorbit despre prietenia dintre cele două popoare și despre impresiile culese cu ocazia vizitei sale în R.P.R.

20 de ani de la cotoșirea Cehoslovaciei de către hitleriști

Invățătura și avertisment

Acum douăzeci de ani, la 15 martie 1939, diviziile armatei hitleriste pătrunseră în Cehoslovacia. În timp ce trădătorii populari, Hlacha și Svoboda, își dăduseră la Berlin consimțământul pentru crearea asazului protectorat al Bneimiei și Moraviei, alți trădători din rândurile burgheziei conducătoare se grăbeau, împreună cu hitleriștii să pătrundă în palatul antic al regilor Boemiei, Hrad-cany din Praga, pentru a ridică acolo drapelul cu crucea incriglă și să aștepte cu spinarea încovoiată sosirea lui Hitler. În timp ce poporul indignat, plin de minie amenința cu pumnii pe ocupanți, marii proprietari funciari și fabricanții salutau venirea „ordinii germane”.

Unica posibilitate de a salva independența Cehoslovaciei era unirea tuturor forțelor democratice într-un front popular și sprijin din partea Uniunii Sovietice. Această soluție era indicată de comuniști. Totuși crearea frontului popular n-a avut loc din cauza împotrivirii partidului social-democrat și a altor partide. Partidele guvernamentale de atunci — social-democrat și național-socialist — slujeau interesele burgheziei și urmau pe principiul ei reprezentant de pe atunci: președintele Beneš.

În acele vremuri grele din istoria țării noastre, unicul aliat, care a rămas întotdeauna credincios poporului cehoslovac, dovedindu-și prietenia, a fost Uniunea Sovietică. Încă de la 18 martie 1939 guvernul sovietic a transmis Germaniei hitleriste o notă de protest în care se spunea că ocuparea teritoriului Cehoslovaciei era un act de violență grosolană și de agresiune, și că guvernul sovietic nu recunoaște sub nici o formă alăturarea Boemiei, Moraviei și Slovaciei la Germania hitleristă.

„Istoria națiunii celei nu s-a terminat la 15 și 16 martie 1939”, a proclamat atunci Partidul Comunist din Cehoslovacia, prin conducătorul său Clement Gottwald. „Popoarele ceh și slovac vor duce lupta în ilegalitate împotriva regiunii ocupanților, împotriva dominației străine”.

La 20 de ani de la ocuparea

In Irak ordinea a fost restabilită

• Amănunte în legătură cu zdrobirea complotului antigvernamental

BAGDAD 14 (Agerpres). — Potrivit știrilor transmise de postul de radio Bagdad și de corespondenții de presă din diferite regiuni ale Irakului, în întreaga țară s-a restabilită ordinea în normal, guvernul și autoritățile exercită controlul asupra întregii țări, și au restabilit ordinea în regiunea în care complotiștii au încercat să provoace tulburări.

La cererea organizațiilor obștești din Bagdad a fost suspendată apariția ziarelor „Al-Hurria”, „Al-Ikzak” și „Al-Muvalin Al-Arabi” care au colaborat cu forțele reacționare. A fost întărită paza unor ambasade străine, în deosebi a ambasadei Republicii Arabe Unite. Postul de radio „Vocia Mossulului” și-a încetat activitatea lipsită de glorie.

Alte din știrile publicate în presa irakiană cit și din anumite corespondențe ale presei occidentale, reiese că complotiștii din regiunea Mossul au fost sprijiniți de anumite cercuri imperialiste, care sînt interesate în petrolul irakian și care nu privesc cu ochi buni orientarea spre o politică independentă a Republicii Irak Ziarele irakiene au demascat rolul jucat de puterile imperialiste prin unele lor, în organizarea răscoalei din Mossul. S-a dovedit astfel că elemente din tribul de beduini Samma, despre care se știe că primește în mod oficial bani și arme din partea Angliei și S.U.A. chipurile „pentru paza conductelor de petrol” din regiunile de frontieră dintre Irak și Iordania, s-au deplasat în zilele răscoalei, apropiindu-se de Mossul.

Ziarul „Times” a publicat sim-băta un comentariu în care deși preconizează o „politică de retiner” a Occidentului față de aceste evenimente, scrie în mod semnificativ că „Occidentul va fi ispitit să intervină”.

Poporul irakian își manifestă însă cu hotărâre voința de a apăra republica sa independentă, născută la 14 iulie anul trecut.

Intr-un articol în care subliniază normalizarea situației în Irak, ziarul „Al Bilad” scrie: „Mîna de fier a poporului irakian și a armatei irakiene a nimic și va nimic și de acum înainte pe toți trădătorii și complotiștii”.

Din întreaga țară sosesc zilnic la Bagdad mesaje și rezoluții adoptate în cadrul unor mari mitinguri de masă, în care populația își exprimă sprijinul față de guvernul legal al Irakului și condamnă pe trădătorii incurajați de forțele reacționare internaționale. Un astfel de mesaj a fost trimis de cei peste 10.000 de participanți la un miting al populației din provincia Diala (la nord-vest de capitală) la care au luat parte comandantul celei de-a treia brigăzi a armatei irakiene, guvernatorul provinciei, reprezentanți ai nunciilor, țăranilor, micilor proprietari, studenții etc. În mesaj se cere pedepsirea exemplară a trădătorilor și complotiștilor, și se exprimă hotărârea populației irakiene de a lupta pentru eliberarea oricărui complotișt și pentru apărarea independenței țării.

Conoscutul poet irakian Mohammed Mahdi Al Javahiri, președintele Comitetului Asociației ziarștilor irakieni, a adresat un apel tuturor ziarștilor din Cairo, Damasc, Alep și Beirut, cerindu-le „să respecte spiritul solidarității și frației arabe, să activeze pentru întărirea unității arabe în lupta pentru eliberare și democrație, împotriva imperialismului, stonismului și a complicității lor...”

Sesiunea Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 14 (Agerpres). — După cum transmite Agenția Telegrafică Bulgaria, la 14 martie s-au încheiat lucrările celei de-a treia sesiuni a Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria.

Deputații au aprobat în unanimitate raportul lui Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar. „Cu privire la accelerarea dezvoltării economice naționale, cu privire la ridicarea nivelului material și cultural al poporului și la reorganizarea conducerii de stat și economice” și au adoptat pe marginea raportului o lege al căreia proiect a fost prezentat de C.C. al P.C. Bulgar și de Consiliul de Miniștri.

Sesiunea a adoptat legea cu privire la planul economiei naționale pe anul 1959 și legea cu privire la bugetul Republicii Populare Bulgaria pe anul 1959. Bugetul de stat al Bulgariei pe anul în curs a fost aprobat la capitolul veniri în suma de 27.068.523.000 leva, iar la capitolul cheltuieli — în suma de 26.914.523.000 leva.

Adunarea Populară a adoptat o lege cu privire la modificarea legii consilierilor populari.

În sesiunea de sîmbătă a sesiunii, deputații au aprobat în unanimitate modificările în componența guvernului, propuse de Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri.

Adunarea Populară a constituit o comisie pentru elaborarea proiectului de modificare a Constituției Republicii Populare Bulgaria, în frunte cu Dimităr Ganev, președintele Prezidiului Adunării Populare.

Bulgaria pe anul 1959. Bugetul de stat al Bulgariei pe anul în curs a fost aprobat la capitolul veniri în suma de 27.068.523.000 leva, iar la capitolul cheltuieli — în suma de 26.914.523.000 leva.

Adunarea Populară a adoptat o lege cu privire la modificarea legii consilierilor populari.

În sesiunea de sîmbătă a sesiunii, deputații au aprobat în unanimitate modificările în componența guvernului, propuse de Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri.

Adunarea Populară a constituit o comisie pentru elaborarea proiectului de modificare a Constituției Republicii Populare Bulgaria, în frunte cu Dimităr Ganev, președintele Prezidiului Adunării Populare.

TOBOȘARUL „RAZBOIULUI RECE”
Desen: ST. COCIOABA

Lucrările Congresului al III-lea al P. M. U. P.

VARSOVIA 14 (Agerpres). — După cum transmite agenția PAP, sesiunea din seara zilei de 13 martie a Congresului al III-lea al P.M.U.P. a fost prezidată de E. Morawski, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.U.P.

La 14 martie, în cea de-a cincea zi a dezbaterilor, sesiunea a fost prezidată de primul secretar al Comitetului orașeneș din Lodz, Mihalina Tatarokowa-Majkowska. A luat cuvîntul Aleksander Zawadzki, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Stat. În cuvîntarea sa, A. Zawadzki s-a referit în special la partid, subliniind că acesta se prezintă la Congres consolidat, conștient de sarcinile și îndatoririle sale.

În continuare A. Zawadzki a subliniat însemnătatea celui de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Datorită acestuia, a spus el, puteau numai să facem bilanțul propriei noastre experiențe și pe baza acestui bilanț să trasăm perspective, să adoptăm hotărâri de viitor, să putem să ne și sprijinim pe cele mai recente înfăptuiri ale partidului lui Lenin, partid care are cele mai mari merite în dezvoltarea strategiei și tacticii revoluționare marxist-leniniste în lupta pentru putere, pentru consolidarea statului de tip nou, în construcția socială și comunistă.

Direcția principală a politicii de pace a Poloniei, a spus A. Zawadzki, este colaborarea frățească și constructivă cu Uniunea Sovietică, cu Republica Populară Chineză și cu celelalte țări de democrație populară, cu toate forțele pașii și progresului. Putem spune cu toată convingerea că cel de-al III-lea Congres al P.M.U.P. este patruped de spiritul internaționalismului.

Referindu-se la lupta partidului cu forțele dușmăne și reacționare, A. Zawadzki a spus că partidul, mergînd în fruntea maselor populare, a zdrobit aceste forțe care trebuie să țină minte că nici nu poate fi vorba de o schimbare a drumului ales de poporul polonez — drumul spre socialism.

În sesiunea din seara zilei de 14 martie, Edward Ochab, membru în Biroul Politic al P.M.U.P., a prezentat raportul „Despre politica partidului la sa”.

GENEVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 martie la Geneva s-au încheiat lucrările celei de-a 141-a sesiuni a Consiliului Administrativ al Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.), care a discutat o serie de probleme curente ale activității organizației. Consiliul a adoptat între altele o importantă recomandare cu privire la modificarea procedurii numirii de membri ai diferitelor comisii tehnice ale Conferinței generale O.I.M. Este vorba de faptul că reprezentanții din O.I.M. ai patronilor din țările capitaliste, din motive politice, împiedicau în mod sistematic participarea cu drept de vot deliberativ la lucrările acestor comisii de delegații-conducători ai întreprinderilor socialiste, recurgînd în acest scop la tot felul de subterfuguri de ordin procedural.

Delegații țărilor socialiste în O.I.M. au protestat hotărît în repetate rânduri împotriva acestei practici discriminatorii. Cu toate că recomandarea adoptată în prezent nu este perfectă ea reprezintă, totuși, un oarecare pas înainte spre lichidarea discriminării în cadrul O.I.M. Această recomandare proclamă dreptul egal al tuturor delegaților de a participa cu drept de vot deliberativ la lucrările comisiilor conferinței generale și prevede să se poată face apel la un comitet special numit de conferință în cazul oricărei discriminări față de unul sau altul din delegați.

Pentru această recomandare, care va fi dezbătută la apropiata sesiune a conferinței generale a O.I.M., care va avea loc în iunie a.c. la Geneva, au votat toți reprezentanții sindicatelor și 19 reprezentanți ai guvernelor (din 20). Acestui front unit i s-au opus reprezentanții patronilor capitaliști care se situează totdeauna în cadrul O.I.M. pe cea mai reacționară poziție și reprezentantul guvernului S.U.A. Recomandarea a fost adoptată cu majoritatea de voturi. Astfel dorința de colaborare internațională a invins în cadrul Consiliului Administrativ al O.I.M.

„Noua variantă” a politicii agresive americane în Orientul Apropiat și Mijlociu — preluarea directă de către S.U.A. a conducerii ofensivei colonialiste — a parcurs — după cum se consideră la Washington — etapa cea mai importantă: au fost încheiate și parafate acordurile bilaterale S.U.A. — Turcia, S.U.A. — Iran, S.U.A. — Pakistan. După aproape opt luni de tratative însoțite de tot cortegiul presiunilor posibile, ideea fustă a lui „Dulles a văzut lumina zilei”.

Încă la sesiunea de la Londra care s-a ținut în iulie 1958, a Consiliului pacului de la Bagdad, cu participarea lui Dulles, s-au pus bazele acestei noi variante a orientării politicii externe a S.U.A. în Orientul Mijlociu. Aceasta este umarea marelui cultemur pe care l-a suferit colonialismul american și englez, în urma revoluției irakiene, care a smulș Irakul din Pactul de la Bagdad și din sfera dominației colonialiste. De atunci S.U.A. au făcut totul pentru ca acordurile militare bilaterale să capete forma concretă prin care politica presiunilor militare și a reinstaurării dominației coloniale să cîștige teren în Asia, Turcia, Irakul, Pakistanul au fost vizitate rînd pe rînd, de ministrul de război al S.U.A. — McElroy, de fostul ambasador american McGhee, de fostul șef al Marei Staf Major american, amiralul Rodford de numeroși diplomați și militari ai căror unic scop a fost exercitarea de presiuni asupra celor trei țări pentru a accepta planurile americane. Departamentul de Stat a înlocuit proiectele acordurilor respective pe care le-a trimis apoi în Turcia, Iran și Pakistan și lucrurile au mers mai departe. S.U.A. au depus toate eforturile pentru a zdrobi ostilitatea popoarelor față de planurile americane, ostilitate care presa tot mai mult politica externă a țărilor ce urmau să fie înglobate în orbita pactelor militare americane. Aпоgeul l-au atins presiunile asupra Iranului, care în acest timp, sub presiunea opiniei publice ducea tratative cu Uniunea Sovietică pentru reglementarea relațiilor reciproce. După cum s-a aflat din presa occidentală, președintele Eisenhower a trimis șahului Iranului un mesaj personal în care îi cerea „să fie cit mai circumspect” în fața propunerilor sovietice și „să mențină cu fermitate alianța cu puterile occidentale și cu membrii Pactului de la Bagdad”. Se știe cum au evoluat evenimentele în continuare. Guvernul Iranului, dedindu-se la

S. U. A. continuă urzeliile agresive în Orientul Mijlociu

„Noua variantă” a politicii agresive americane în Orientul Apropiat și Mijlociu — preluarea directă de către S.U.A. a conducerii ofensivei colonialiste — a parcurs — după cum se consideră la Washington — etapa cea mai importantă: au fost încheiate și parafate acordurile bilaterale S.U.A. — Turcia, S.U.A. — Iran, S.U.A. — Pakistan. După aproape opt luni de tratative însoțite de tot cortegiul presiunilor posibile, ideea fustă a lui „Dulles a văzut lumina zilei”.

Încă la sesiunea de la Londra care s-a ținut în iulie 1958, a Consiliului pacului de la Bagdad, cu participarea lui Dulles, s-au pus bazele acestei noi variante a orientării politicii externe a S.U.A. în Orientul Mijlociu. Aceasta este umarea marelui cultemur pe care l-a suferit colonialismul american și englez, în urma revoluției irakiene, care a smulș Irakul din Pactul de la Bagdad și din sfera dominației colonialiste. De atunci S.U.A. au făcut totul pentru ca acordurile militare bilaterale să capete forma concretă prin care politica presiunilor militare și a reinstaurării dominației coloniale să cîștige teren în Asia, Turcia, Irakul, Pakistanul au fost vizitate rînd pe rînd, de ministrul de război al S.U.A. — McElroy, de fostul ambasador american McGhee, de fostul șef al Marei Staf Major american, amiralul Rodford de numeroși diplomați și militari ai căror unic scop a fost exercitarea de presiuni asupra celor trei țări pentru a accepta planurile americane. Departamentul de Stat a înlocuit proiectele acordurilor respective pe care le-a trimis apoi în Turcia, Iran și Pakistan și lucrurile au mers mai departe. S.U.A. au depus toate eforturile pentru a zdrobi ostilitatea popoarelor față de planurile americane, ostilitate care presa tot mai mult politica externă a țărilor ce urmau să fie înglobate în orbita pactelor militare americane. Aпоgeul l-au atins presiunile asupra Iranului, care în acest timp, sub presiunea opiniei publice ducea tratative cu Uniunea Sovietică pentru reglementarea relațiilor reciproce. După cum s-a aflat din presa occidentală, președintele Eisenhower a trimis șahului Iranului un mesaj personal în care îi cerea „să fie cit mai circumspect” în fața propunerilor sovietice și „să mențină cu fermitate alianța cu puterile occidentale și cu membrii Pactului de la Bagdad”. Se știe cum au evoluat evenimentele în continuare. Guvernul Iranului, dedindu-se la

o campanie de calomnii împotriva Uniunii Sovietice a făcut imposibile tratativele care se desfășurau cu U.R.S.S. și și-a afirmat intenția de a încheia acordul militar bilateral cu Statele Unite.

La adăpostul acestor presiuni, Statele Unite desfășurau intense pregătiri militare în țările vizate. Presa iraniană a publicat numeroase fapte din care reiese că în Irak au fost construite baze și instalații militare în golful Persic, în insulele Harg și Keşma. De asemenea în Turcia, construcțiile în scopuri militare au luat o mare amploare. Ziarul „Havadis” anunță că în prezent în Turcia se pune problema înzestrării armatei turcești cu armament modern, în conformitate cu cerințele războiului atomic”. Într-o declarație făcută la Adana, ministrul Aviației al S.U.A. McInire a declarat că S.U.A. vor livra Turciei rachete cu rază medie de acțiune, precum și alt material militar, inclusiv avioane moderne de luptă. Se poate de asemenea adăuga că Comandamentul N.A.T.O. pentru Europa de Sud a hotărât să construiască baze militare în toate orașele turcești de pe litoralul Mediteranei. Măsurile similare au fost bineînțeles adoptate și în privința Pakistanului. În ultimii patru ani ajutorul militar american destinat Pakistanului a atins aproximativ 350.000.000 dolari. Ultima livrare, recentă, în contul ajutorului militar a constat dintr-un mare număr de avioane Sabre F-86 care pot purta încărcătură atomică.

Propaganda americană caută să acrediteze ideea că prin încheierea acordurilor bilaterale s-ar deschide un „capitol nou” în domeniul „relațiilor amicale” ale țărilor respective cu S.U.A.

În fond încheierea acordurilor bilaterale nu schimbă cu nimic obiectivele politicii externe a puterilor imperialiste, scopurile ei coloniale, de expansiune. Aceste acorduri nu sînt nimic decît să intensifice politica de presiuni a puterilor occidentale împotriva țărilor din această regiune, împotriva țărilor învecinate.

Se desprind câteva trăsături caracteristice ale acestei „colțuri” în politica americană. În primul rînd încheierea pactelor bilaterale accentuează asocierea oficială a Statelor Unite la Pactul de la Bagdad și la politica acestuia în Orientul Arab. Ziarul englez „Times” scrie: „Prin aceste acorduri Statele Unite urmăresc să se asocieze mai strîns cu Pactul de la Bagdad”.

Încheierea acordurilor bilaterale este menită, în al doilea rînd, să sporească încordarea în imediata apropiere a Uniunii Sovietice și a celorlalte state socialiste. Statele Unite vor avea dreptul nu numai să-și aducă trupe sau să construiască baze; ele au inclus în acordurile clauze prin care s-a hotărât asupra atacării uneia sau altei țări. Preambulul pactelor bilaterale placează acordurile în cadrul Pactului de la Bagdad și al doctrinei Eisenhower. Ele consemnează „obligăția” Statelor Unite de a acorda ajutor „în caz de agresiune”, menționînd și „folosirea forțelor armate”; evident că aici se vorbește despre atât de taimoasa „agresiune indirectă” prin care se creează orice pretext (vezi debarcarea americană în Liban) pentru militarizării americani de a alenta la libertatea și independența popoarelor din această regiune.

Presă occidentală apreciază fără nici un echivoc aceste acorduri ca o pregătire fățișă împotriva statelor socialiste.

„Din punct de vedere ofensiv — scria revista americană „Harper's Magazin” — importanța Orientului Mijlociu constă în aceea

și reprezintă pentru forțele armate terestre și aviație, regiuni de acces la regiunile petrolifere rușești din Caucaz și la noile întreprinderi industriale ale Rusiei din Ural”. Prin urmare frontierele Turciei și Iranului cu Uniunea Sovietică devin, potrivit agenției „France Presse”, „frontiere ale războiului rece”. Aceste țări sînt transformate în baze atomice și pentru lansarea de rachete împotriva statelor socialiste.

În al treilea rînd, pactele bilaterale prezintă o permanentă amenințare la adresa tuturor celorlalte state vecine o bază potențială pentru atentato împotriva mișcării de eliberare națională din țările Asiei. Și aceasta pe un front larg. Recentele evenimente din Irak sînt o mărturie eloventă a consecințelor nefaste pe care le pot avea asupra țărilor arabe, hotărîte să-și apere independența, acordurile bilaterale încheiate de Turcia, Iran și Pakistan cu Statele Unite. „Evenimentele din Mossul — scria ziarul irakian „Al-Ithad Al Saab” — reprezintă o faptă a unui vast complot pus la cale de cercurile agresive legate de Pactul de la Bagdad și îndreptate împotriva independenței Irakului. Ele nu pot fi examinate fără legătură cu acordurile militare bilaterale încheiate de Statele Unite cu Turcia, Iran și Pakistan”.

Doar nimeni nu va încerca să afirme că înfruntarea special convocată la Ankara a supleanților Consiliului ministerial al Pacului de la Bagdad, din nou în prezența reprezentanților S.U.A., la două zile după complotul din Irak are un caracter înflăcător. Referindu-se la surse „de obicei bine informate”, corespondenții din Ankara ai agenției „France Presse” relatează că Consiliul ministerial al Pacului de la Bagdad a avut în vedere „schimburi de păreri și informații cu privire la Orientul Mijlociu și în deosebi situația din Irak în urma eşecului încercării de lăturare de stat a garnizoanei de la Mossul”.

Același fel-l-au urmărit și conștrăntările de trupe iraniene la frontierele cu Irakul.

Intr-un alt sector — în vecinătatea Pakistanului — încheierea pactului militar cu S.U.A. a provocat îngrijorare deosebită în rîndul opiniei publice. Premierul indian Nehru arăta în parlament că încheierea acestui pact bilateral sporește pericolul militar din partea Pakistanului la frontierele Indiei. Primul ministru al Afganistanului, Daud și alți oameni politici și-au exprimat protestul față de pericolul potențial de agresiune ce devine evident din partea Pakistanului în urma încheierii acordurilor militare bilaterale.

Opinia publică internațională este neliniștită de manevrele provocatoare ale militarizării americane în Orientul Mijlociu. În nota sa adresată guvernului Turciei, guvernul romîn a subliniat primejdia ce o comportă pentru relațiile în această regiune, încheierea acordului militar cu S.U.A. și transformarea Turciei într-o bază militară atomică a S.U.A.

Popoarele țărilor ce se află în apropierea Turciei, Iranului și Pakistanului nu pot rămîne indiferente față de urzeliile S.U.A. în Orientul Apropiat și Mijlociu. Nu încape însă îndoielă că soarta acestor acorduri nu poate fi alta decît cea a pactului de la Bagdad. Popoarele Turciei, Iranului, Pakistanului vor impune pînă la urmă guvernelor lor respingerea amestecului imperialist și promovarea unei politici corespunzătoare intereselor lor naționale.

„Din punct de vedere ofensiv — scria revista americană „Harper's Magazin” — importanța Orientului Mijlociu constă în aceea

și reprezintă pentru forțele armate terestre și aviație, regiuni de acces la regiunile petrolifere rușești din Caucaz și la noile întreprinderi industriale ale Rusiei din Ural”. Prin urmare frontierele Turciei și Iranului cu Uniunea Sovietică devin, potrivit agenției „France Presse”, „frontiere ale războiului rece”. Aceste țări sînt transformate în baze atomice și pentru lansarea de rachete împotriva statelor socialiste.

În al treilea rînd, pactele bilaterale prezintă o permanentă amenințare la adresa tuturor celorlalte state vecine o bază potențială pentru atentato împotriva mișcării de eliberare națională din țările Asiei. Și aceasta pe un front larg. Recentele evenimente din Irak sînt o mărturie eloventă a consecințelor nefaste pe care le pot avea asupra țărilor arabe, hotărîte să-și apere independența, acordurile bilaterale încheiate de Turcia, Iran și Pakistan cu Statele Unite. „Evenimentele din Mossul — scria ziarul irakian „Al-Ithad Al Saab” — reprezintă o faptă a unui vast complot pus la cale de cercurile agresive legate de Pactul de la Bagdad și îndreptate împotriva independenței Irakului. Ele nu pot fi examinate fără legătură cu acordurile militare bilaterale încheiate de Statele Unite cu Turcia, Iran și Pakistan”.

„Noua variantă” a politicii agresive americane în Orientul Apropiat și Mijlociu — preluarea directă de către S.U.A. a conducerii ofensivei colonialiste — a parcurs — după cum se consideră la Washington — etapa cea mai importantă: au fost încheiate și parafate acordurile bilaterale S.U.A. — Turcia, S.U.A. — Iran, S.U.A. — Pakistan. După aproape opt luni de tratative însoțite de tot cortegiul presiunilor posibile, ideea fustă a lui „Dulles a văzut lumina zilei”.

Încă la sesiunea de la Londra care s-a ținut în iulie 1958, a Consiliului pacului de la Bagdad, cu participarea lui Dulles, s-au pus bazele acestei noi variante a orientării politicii externe a S.U.A. în Orientul Mijlociu. Aceasta este umarea marelui cultemur pe care l-a suferit colonialismul american și englez, în urma revoluției irakiene, care a smulș Irakul din Pactul de la Bagdad și din sfera dominației colonialiste. De atunci S.U.A. au făcut totul pentru ca acordurile militare bilaterale să capete forma concretă prin care politica presiunilor militare și a reinstaurării dominației coloniale să cîștige teren în Asia, Turcia, Irakul, Pakistanul au fost vizitate rînd pe rînd, de ministrul de război al S.U.A. — McElroy, de fostul ambasador american McGhee, de fostul șef al Marei Staf Major american, amiralul Rodford de numeroși diplomați și militari ai căror unic scop a fost exercitarea de presiuni asupra celor trei țări pentru a accepta planurile americane. Departamentul de Stat a înlocuit proiectele acordurilor respective pe care le-a trimis apoi în Turcia, Iran și Pakistan și lucrurile au mers mai departe. S.U.A. au depus toate eforturile pentru a zdrobi ostilitatea popoarelor față de planurile americane, ostilitate care presa tot mai mult politica externă a țărilor ce urmau să fie înglobate în orbita pactelor militare americane. Aпоgeul l-au atins presiunile asupra Iranului, care în acest timp, sub presiunea opiniei publice ducea tratative cu Uniunea Sovietică pentru reglementarea relațiilor reciproce. După cum s-a aflat din presa occidentală, președintele Eisenhower a trimis șahului Iranului un mesaj personal în care îi cerea „să fie cit mai circumspect” în fața propunerilor sovietice și „să mențină cu fermitate alianța cu puterile occidentale și cu membrii Pactului de la Bagdad”. Se știe cum au evoluat evenimentele în continuare. Guvernul Iranului, dedindu-se la

o campanie de calomnii împotriva Uniunii Sovietice a făcut imposibile tratativele care se desfășurau cu U.R.S.S. și și-a afirmat intenția de a încheia acordul militar bilateral cu Statele Unite.

La adăpostul acestor presiuni, Statele Unite desfășurau intense pregătiri militare în țările vizate. Presa iraniană a publicat numeroase fapte din care reiese că în Irak au fost construite baze și instalații militare în golful Persic, în insulele Harg și Keşma. De asemenea în Turcia, construcțiile în scopuri militare au luat o mare amploare. Ziarul „Havadis” anunță că în prezent în Turcia se pune problema înzestrării armatei turcești cu armament modern, în conformitate cu cerințele războiului atomic”. Într-o declarație făcută la Adana, ministrul Aviației al S.U.A. McInire a declarat că S.U.A. vor livra Turciei rachete cu rază medie de acțiune, precum și alt material militar, inclusiv avioane moderne de luptă. Se poate de asemenea adăuga că Comandamentul N.A.T.O. pentru Europa de Sud a hotărât să construiască baze militare în toate orașele turcești de pe litoralul Mediteranei. Măsurile similare au fost bineînțeles adoptate și în privința Pakistanului. În ultimii patru ani ajutorul militar american destinat Pakistanului a atins aproximativ 350.000.000 dolari. Ultima livrare, recentă, în contul ajutorului militar a constat dintr-un mare număr de avioane Sabre F-86 care pot purta încărcătură atomică.

Propaganda americană caută să acrediteze ideea că prin încheierea acordurilor bilaterale s-ar deschide un „capitol nou” în domeniul „relațiilor amicale” ale țărilor respective cu S.U.A.

În fond încheierea acordurilor bilaterale nu schimbă cu nimic obiectivele politicii externe a puterilor imperialiste, scopurile ei coloniale, de expansiune. Aceste acorduri nu sînt nimic decît să intensifice politica de presiuni a puterilor occidentale împotriva țărilor din această regiune, împotriva țărilor învecinate.

Se desprind câteva trăsături caracteristice ale acestei „colțuri” în politica americană. În primul rînd încheierea pactelor bilaterale accentuează asocierea oficială a Statelor Unite la Pactul de la Bagdad și la politica acestuia în Orientul Arab. Ziarul englez „Times” scrie: „Prin aceste acorduri Statele Unite urmăresc să se asocieze mai strîns cu Pactul de la Bagdad”.

Încheierea acordurilor bilaterale este menită, în al doilea rînd, să sporească încordarea în imediata apropiere a Uniunii Sovietice și a celorlalte state socialiste. Statele Unite vor avea dreptul nu numai să-și aducă trupe sau să construiască baze; ele au inclus în acordurile clauze prin care s-a hotărât asupra atacării uneia sau altei țări. Preambulul pactelor bilaterale placează acordurile în cadrul Pactului de la Bagdad și al doctrinei Eisenhower. Ele consemnează „obligăția” Statelor Unite de a acorda ajutor „în caz de agresiune”, menționînd și „folosirea forțelor armate”; evident că aici se vorbește despre atât de taimoasa „agresiune indirectă” prin care se creează orice pretext (vezi debarcarea americană în Liban) pentru militarizării americani de a alenta la libertatea și independența popoarelor din această regiune.

Presă occidentală apreciază fără nici un echivoc aceste acorduri ca o pregătire fățișă împotriva statelor socialiste.

„Din punct de vedere ofensiv — scria revista americană „Harper's Magazin” — importanța Orientului Mijlociu constă în aceea

și reprezintă pentru forțele armate terestre și aviație, regiuni de acces la regiunile petrolifere rușești din Caucaz și la noile întreprinderi industriale ale Rusiei din Ural”. Prin urmare frontierele Turciei și Iranului cu Uniunea Sovietică devin, potrivit agenției „France Presse”, „frontiere ale războiului rece”. Aceste țări sînt transformate în baze atomice și pentru lansarea de rachete împotriva statelor socialiste.

În al treilea rînd, pactele bilaterale prezintă o permanentă amenințare la adresa tuturor celorlalte state vecine o bază potențială pentru atentato împotriva mișcării de eliberare națională din țările Asiei. Și aceasta pe un front larg. Recentele evenimente din Irak sînt o mărturie eloventă a consecințelor nefaste pe care le pot avea asupra țărilor arabe, hotărîte să-și apere independența, acordurile bilaterale încheiate de Turcia, Iran și Pakistan cu Statele Unite. „Evenimentele din Mossul — scria ziarul irakian „Al-Ithad Al Saab” — reprezintă o faptă a unui vast complot pus la cale de cercurile agresive legate de Pactul de la Bagdad și îndreptate împotriva independenței Irakului. Ele nu pot fi examinate fără legătură cu acordurile militare bilaterale încheiate de Statele Unite cu Turcia, Iran și Pakistan”.

Do